

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 236 WE i warunków powstania odpowiedzialności Komisji. Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi błędną wykładnię pojęcia utraty „szansy” zatrudnienia oraz pojęcia utraty „gwarancji” zatrudnienia naruszającą granice swobody oceny, z których Komisja tradycyjnie korzysta w dziedzinie zatrudnienia i w konsekwencji błędne wyliczenie kwoty należnej od Komisji tytułem odszkodowania za utratę szansy zatrudnienia spowodowaną wydaniem przez tą instytucję bezprawnej decyzji. Zdaniem Komisji jedynie rzeczywista i określona szkoda mogą prowadzić do powstania roszczenia o odszkodowanie. Otóż w niniejszej sprawie jedyną rzeczywistą i określoną szkodą, której powstanie spowodowała Komisja, jest szkoda wynikająca z braku wyboru kandydatury zainteresowanej przez Komisję a nie szkoda wynikająca z utraty hipotetycznego wynagrodzenia.

Ponadto Komisja podnosi, że kryterium utraty wynagrodzenia przyjęte przez Sąd dla wyliczenia szkody podlegającej naprawieniu jest hipotetyczne, ponieważ jeżeli w odnośnym okresie zainteresowana byłaby zatrudniona przez innego pracodawcę aniżeli instytucje wspólnotowe i otrzymywałaby wynagrodzenie wyższe aniżeli to, które mogłaby rzeczywiście otrzymywać w Komisji, to nie powstałaby żadna utrata wynagrodzenia wymagająca naprawienia. W związku z tym Komisja uważa, że metoda przyjęta przez Sąd może również powodować dyskryminację innych kandydatów tego samego naboru w zależności od tego, czy otrzymują oni wynagrodzenie wyższe aniżeli to, na które mieli szansę otrzymać w konsekwencji naboru.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-351/06)

(2006/C 249/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i I. Kaufmann-Bühler, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy 2003/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych⁽¹⁾ nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu transpozycji tej

dyrektywy, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji.

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-354/06)

(2006/C 249/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Hottiaux, F. Simonetti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

W skardze strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, iż nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/35/WE upłynął w dniu 25 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 156, str. 17